

Reflexe povahy vlastního partnerského vztahu u jedinců z rozvedených rodin

FHS UK 2017

Předložená práce je zaměřená na analýzu partnerských vztahů u jedinců, kteří prožili rozvod rodičů v době, kdy sami dospívali. Téma práce i způsob jejího zpracování si autorka volila samostatně.

Úvod teoretické části působí dojmem, jakoby autorka tápala v tom, jakým směrem se má práce ubírat. Obsah kapitol je roztříštěný, jejich jednotlivé části nemají zjevnou logickou návaznost, občas se obsah neshoduje s názvem kapitoly (viz např. kapitola o vývoji partnerských vztahů od 19. století, kde je prezentováno pojetí vývoje vztahu jako takového). Naštěstí od kapitoly 1.1.3 autorka chytila dech a podává solidní výkon týkající se rešeršní práce zaměřené na aktuální výzkumy týkající se partnerských vztahů, včetně dopadů rozvodu rodičů na vlastní postoje k partnerství. I když má tato část charakter spíše kompilační nežli analytický, daří se jí nastínit danou problematiku. Teoretické části by prospělo závěrečné shrnutí nejvýznamnějších poznatků, na kterých pak autorka buduje vlastní zkoumání.

Cílem praktické části je prozkoumat dlouhodobý dopad rozvodu rodičů na mladé lidi, respektive zda tito lidé promítají zkušenosti s rozvodem rodičů do svých vlastních vztahů. Byl vhodně zvolen kvalitativní přístup sběru a analýzy dat. Autorka formulovala tři kritéria pro výběr participantů do výzkumného vzorku – jejich reflexe je v textové podobě poněkud nepřehledná, lepší by bylo prezentovat ji v tabulce (např. počet participantů v jednotlivých kategoriích podle kritéria „délka partnerského vztahu“), apod. U obhajoby by mohlo zaznít, proč je v této kapitole prezentována i právě taková charakteristika autorky, jakou konkrétní roli to ve výzkumu hraje. Analytická práce vlastně příliš analytická není, nejde příliš do hloubky (např. co znamená, že si jedna participantka přizpůsobila svůj postoj k partnerským vztahům /s.33/ nebo jakým způsobem může širší rodina či okolí vztahy ovlivnit /s. 40/). Tohle by mělo v ideálním případě nahradit přemíru citací z výpovědí. K interpretaci dochází pouze na několika místech, což je škoda, protože interpretační práce se autorce daří a pro interpretaci je tam ještě spousta prostoru. V závěru autorka uvádí, že její zjištění se shodují s jinými výzkumy. U obhajoby by mohla více rozvést, zda byly rozdíly či shody očekávány.

Práce má jisté nedostatky i po formální stránce – týká je to jak formy citací, tak i gramatických a stylistických chyb.

Domnívám se, že se autorka chopila tématu, které je již ze své podstaty náročné, práci by prospěla větší časová dotace pro zevrubnější zpracování výsledků. Autorka si s tématem poradila dobře, reflektuje i úskalí svého zkoumání, což oceňuji. I přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku **velmi dobře**.